

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Συντονισμός

Όλοι ξέρουμε το παραμύθι με τον γέρο πατέρα που ζήτησε από τα δέκα παιδιά του να του φέρουν από δύο βέργες ο καθένας και αφού τους έβαλε να σπάσουν ο καθένας τους τη μια από αυτές, τους ζήτησε να δέσουν τις άλλες δέκα όλες μαζί και να προσπαθήσουν να τις σπάσουν ενωμένες, αλλά δεν τα κατάφερε κανείς τους...

Τα μόρια σιδήρου όταν προσανατολιστούν προς την ίδια κατεύθυνση αποκτούν μαγνητικές ιδιότητες.

Όταν οι νότες ακολουθούν συγκεκριμένη αλληλουχία παράγουν αρμονία, αλλιώς κάνουν απλά θόρυβο.

Τα τείχη της Ιερικού έπεσαν από τον ήχο των σαλπίγγων όταν ήχησαν σε συγκεκριμένη συχνότητα.

Σε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα κερδίζει η ομάδα που έχει τον καλύτερο συντονισμό.

Τα Ομοιοπαθητικά φάρμακα δρουν και θεραπεύουν μέσω του συντονισμού.

Τα μικρά θέλω των ανθρώπων μεγαλουργούν όταν αποφασίσουν να συνταχθούν προς ένα ιδεώδες, αρκεί να βρεθεί κάποιος που να τα εμπνεύσει και να τον ακολουθήσουν.

Η μεγαλύτερη συνεκτική δύναμη στον κόσμο είναι η Αγάπη. Αν όλα τα μικρά θέλω των ανθρώπων μπορούσαν να συντονιστούν με τα ρεύματα της Αγάπης, δεν θα υπήρχαν πόλεμοι, πείνα, δυστυχία, εγκλήματα, βία, ανισότητες, εγωισμοί και η Γη θα γινόταν Παράδεισος.

Αλλά ένας επιφύλακτος φτάνει για να αποτύχει η ευημερία της ανθρωπότητας και δυστυχώς υπάρχουν ακόμα πολλοί.

Καλό Πάσχα...

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Ετήσιος χορός της Ποδοσφαιρικής ομάδας του Νοσοκομείου μας «Η Σωτηρία» – Σωτηρία F.C. Παρασκευή 1η Απριλίου 2022.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

CABANA
LIVE STAGE

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΧΑΡΑ ΒΕΡΡΑ **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΩΤΗΣ**

Τηλέφωνα κρατήσεων
210 77 93 163
210 77 10 290
(Εσωτ. 3171)

Σας προσκαλούμε στον ετήσιο χορό που οργανώνει η ποδοσφαιρική ομάδα του Νοσοκομείου μας

ΣΩΤΗΡΙΑ F.C.

Την Παρασκευή 1 Απριλίου 2022 στο «Cabana Live Stage»
Καυσιζήλου 46, Αθήνα - Τηλ.: 210 20 13 311
Ώρα προέλευσης 23:00

Είσοδος μόνο για εμβολιασμένους και με πιστοποιητικό νόσησης.

Η παραμονή σας θα είναι ιδιαιτέρως ευχάριστη

Τιμή πρόσκλησης 25€

Στην τιμή συμπεριλαμβάνεται 1 φιάλη νερό 500ml και 4 φέτες Π. Που κροκέτα που θα συνοδεύεται με αρωματισμένη (φρούς, καλαμπόκι, σπανάκι) - κροκέτα - ελάφι και ποικιλία αλλαντικών και πατάτες.

Διαρκεί 3 ώρες περίπου.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης θα κληρωθούν διάφορα έργα.

BREAD FACTORY ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

Η Ποδοσφαιρική ομάδα του Νοσοκομείου μας «Η Σωτηρία» – Σωτηρία F.C. διοργανώνει τον ετήσιο χορό της την Παρασκευή 1η Απριλίου 2022. Όσοι από τα μέλη του Συλλόγου μας ενδιαφέρονται ας επικοινωνήσουν με τον κ. Σπύρο Πουρίκη στο τηλέφωνο: 2107793163 ή 2107710290 (εσωτερικό 3171).

Νοσοκομεία για Ανασφάλιστους Αλληλέγγυα Υγεία

Αλληλοβοηθητικά Δίκτυα Υγείας δραστηριοποιούνται σε όλη τη χώρα με συμμετοχή χιλιάδων εθελοντών γιατρών, φαρμακοποιών, νοσηλευτών και τη συνδρομή της Εκκλησίας, των δήμων και των νέων Κοινωνικών Οργανώσεων Αλληλεγγύης.

Το enallaktikos.gr έχει καταγράψει και παρουσιάζει περισσότερες από 500 δομές αλληλέγγυας υγείας σε όλη την Ελλάδα. Κοινωνικά ιατρεία, φαρμακεία, δομές για χρήστες ουσιών και ψυχικά πάσχοντες.

Οι πιο πολλές δομές φτιάχτηκαν από εθελοντές χωρίς κρατική χρηματοδότηση, με πρώτες και σημαντικότερες το Μητροπολιτικό Ιατρείο Ελληνικού και τα Κοινωνικά Ιατρεία - Φαρμακεία Πρέβεζας, Θεσσαλονίκης και Πειραιά. Αξιόλογη είναι και η προσφορά των Γιατρών του Κόσμου. Σε συνεργασία με δίκτυα αλληλεγγύης και δήμους φτιάχνουν ιατρεία - φαρμακεία και λειτουργούν κινητές μονάδες δωρεάν ιατρικών εξετάσεων σε όλη τη χώρα.

Κοινωνικά ιατρεία και φαρμακεία λειτουργούν πλέον στους περισσότερους δήμους, με χρηματοδότηση από το Εθνικό Δίκτυο Άμεσης Κοινωνικής Παρέμβασης, μέσω του προγράμματος "Κοινωνικές Δομές Αντιμετώπισης της Φτώχειας". Όμως κι αυτά δεν μπορούν να επιβιώσουν χωρίς τους εθελοντές και το κίνημα αλληλέγγυας υγείας.

Τα πρώτα νοσοκομεία που δέχονταν ανασφάλιστους ασθενείς ήταν το "Ελπίς", "Πατησίων", "Σισμανόγλειο", "Αμ. Φλέμιγκ" και "Παπαδημητρίου". Τα τρία τελευταία με πρωτοβουλία του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών, της Αρχιεπισκοπής

και του Ιατρείου Κοινωνικής Αποστολής.

Η Ογκολογική Μονάδα του Νοσοκομείου "Σωτηρία" είναι από τις πρώτες που κάνει δωρεάν χημειοθεραπείες και ογκολογικές εξετάσεις. Σ' αυτήν έχουν συσταθεί αγγειολογικά, ψυχιατρικά, δερματολογικά. Κοινωνικά Ιατρεία και ιατρείο πόνου προσφέροντας σε εκατοντάδες ανασφάλιστους καρκινοπαθείς δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Χάριν της εθελοντικής εργασίας, εκτός ωραρίου, γιατρών και νοσηλευτών και τη συνδρομή πρώην ασθενών, οι οποίοι δωρίζουν πανάκριβα φάρμακα που δεν χρειάζονται πλέον.

Ανάλογο Κοινωνικό Ιατρείο που παρέχει δωρεάν υπηρεσίες και φάρμακα αποκλειστικά στους καρκινοπαθείς λειτουργεί από τις αρχές του 2013 στη Θεσσαλονίκη (απέναντι από το Θεαγένειο Αντικαρκινικό Νοσοκομείο στον πρώτο όροφο της οδού Αλεξάνδρου Συμεωνίδη 3) με πρωτοβουλία του "Συλλόγου Φίλων του Θεαγενείου" και γιατρών του νοσοκομείου.

Αυτή η "ανταρσία" προκάλεσε ένα κίνημα, που ανάγκασε το Υπουργείο Υγείας να επιτρέψει και στα υπόλοιπα νοσοκομεία να δέχονται, έστω και με πολύ αυστηρούς περιορισμούς, ανασφάλιστους ασθενείς.

Ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών (ΙΣΑ) και η εταιρεία NowDoctor δημιούργησαν το πρώτο Διαδικτυακό Δίκτυο Εθελοντών Γιατρών για τη στήριξη του Ιατρείου Κοινωνικής Αποστολής. Στόχος, ο κάθε ανασφάλιστος ασθενής να έχει πρόσβαση σε γιατρό κάθε ειδικότητας, σε όλες τις γειτονιές, τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στη δευτεροβάθμια περίθαλψη.

Το www.nowdoctor.gr είναι το πρώτο ελληνικό εργαλείο στο Διαδίκτυο που επιτρέπει τη δωρεάν αναζήτηση ιατρικών ραντεβού. Στους πρώτους μήνες λειτουργίας της ιστοσελίδας συμμετείχαν 2.300 γιατροί με 47 ειδικότητες σε 120 πόλεις από όλη τη χώρα, ενώ περισσότεροι από 4.000 εγγεγραμμένοι ασθενείς έκαναν 500.000 δωρεάν αναζητήσεις ιατρικών ραντεβού.

Το Ιατρείο Κοινωνικής Αποστολής σε συνεργασία με τον ραδιοτηλεοπτικό σταθμό Σκάι και σύνθημα "όλοι μαζί μπορούμε και στην Υγεία", συγκεντρώνει και διανέμει φάρμακα στις γειτονιές, καλώντας τους πολίτες να προσφέρουν τον "φαρμακευτικό οβολό" τους.

Σε αυτά τα νέα Δίκτυα Αλληλοβοηθητικής και Αλληλέγγυας Υγείας συμμετέχει και η φαρμακοποιός της γειτονιάς μας. Αυτή πρωτοστατεί να συγκεντρωθούν φάρμακα για τα Κοινωνικά Ιατρεία - Φαρμακεία και προτρέπει όλους τους πελάτες της να δίνουν ό,τι τους περισσεύει. Ένα αυτοκίνητο με εθελοντές διανέμει κάθε Σάββατο τα φάρμακα σε τρεις γειτονιές.

Τα Αλληλοβοηθητικά Δίκτυα Υγείας απλώνονται πλέον παντού και καλύπτουν θεμελιώδεις ανάγκες υποκαθιστώντας το κοινωνικό κράτος που καταρρέει και ταυτόχρονα διεκδικώντας δωρεάν περίθαλψη για όλους. Κακά τα ψέματα, το κοινωνικό κράτος δεν πρόκειται να αναταχθεί σύντομα ως διά μαγείας. Ποιο είναι το επόμενο βήμα; Η κυκλοφορία ενός Εναλλακτικού Νομίσιματος και για υπηρεσίες Υγείας όπως είναι το SOL στη Γαλλία.

http://www.enallaktikos.gr/kg15el_nosokomeia-gia-anasfallistoy-s_t53.html

Στον δρόμο για το μεγάλο βουνό

Από παλιά το ονειρεύονταν, το σχεδίαζε.

Τα χρόνια περνούσαν και πάντα κάτι την εμπόδιζε. Μπορεί τώρα να ήταν παράκαιρα, και οι συνθήκες δεν ήταν οι πιο ιδανικές.

Το αλογάκι της λαβωμένο.

Όμως το πήρε απόφαση και τίποτα δεν θα την σταματήσει πια. Ετοίμασε τα χρειαζόμενα για το ταξίδι και ένα πρωινό ξεκίνησε.

Πριν βγει από την πόλη, σταμάτησε στο μαγαζί με τους μαγικούς κρυστάλλους.

Πάντα χάζευε τη βιτρίνα του. Κάτι όμορφο και περιπτό ποτέ δεν χάρισε στον εαυτόν της. Ξεχώρισε μια λαμπερή κρυστάλλινη σφαίρα, την πλήρωσε, την έβαλε στην τσέπη της και ξεκίνησε για το μεγάλο βουνό.

Ο πολυς κόσμος και ο θόρυβος του δρόμου την ενόχλησαν, αποφάσισε να πάρει ένα ερημικό μονοπάτι. Ο φόβος να χάσει τον προσανατολισμό της από τις ερημιές υπήρχε πάντα, αλλά θα έπαιρνε αυτό το ρίσκο για να 'χει την ησυχία της.

Δε βιαζόνταν να φθάσει, ήθελε να απολαύσει τον πηγαϊμό, να μετρήσει τις μέρες και τις νύχτες, να ρουφήξει τις αγωνίες και τα απρόοπτα.

Όλο το ταξίδι δικό της.

Σαν ένιωθε κάποιο φόβο, σαν της φαινόταν μεγάλο και δύσκολο το γεγνημένο χαϊδεύει στην τσέπη της τη μαγική τη σφαίρα και έπαιρνε κουράγιο. Περπάτησε πολύ. Το ερημικό το μονοπάτι σε μια στροφή ενώθηκε με έναν πιο πλατύ χωματόδρομο. Πίστευε πως

από 'δω στην άλλη τη στροφή, στην παραπέρα θα φανεί ο δρόμος που φέρνει στο Μεγάλο βουνό. Σε μια στροφή φάνηκε μια ομάδα από νέα παιδιά αγόρια και κορίτσια που βάδισαν με τα σακίδια στον ώμο. Ο καθένας για δικό του λόγο έβγαινε στον δρόμο για το Μεγάλο βουνό. Καθώς την προσπερνούσαν τους έπιασε να την κοιτάζουν απορημένοι. Χάιδεψε στην τσέπη της τη μαγική σφαίρα, άσ' τους να προχωρήσουν σκύφτηκε στην αρχή. Μετά όμως βρήκε πιο λογικό να ρωτήσει μη και ήτανε σε λάθος δρόμο. Τάχυνε το βήμα της και τους πλησίασε.

«Για πού το βαλές κυρά μάνα με το κουτσό γαϊδούρι;» Αγνόησε την παρατήρηση.

«Τούτος ο δρόμος θα με βγάλει στη δημοσιά για το Μεγάλο βουνό;» Ρώτησε.

«Ο Δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος, με αγκάθια και πέτρες δεν είναι για σένα, καλύτερα να γυρίσεις πίσω.»

Δεν απάντησε. Έβγαλε από την τσέπη της τη μικρή μαγική σφαίρα που λαμποκοπούσε στον ήλιο και της έστελνε ένα μήνυμα ελπίδας.

Θα φθάσω, είπε μέσα της.

Η ομάδα με τα νέα παιδιά προχωρούσε μπροστά, λίγο ακόμα και θα τους έχανε από τα μάτια της.

Ένα παλικάρι από τη συντροφιά ωστόσο, γύριζε κάθε τόσο και την κοίταζε, έμοιαζε να την έχει έννοια.

Κοντοστάθηκε να την περιμένει. Της φάνη-

κε πολύ ευγενικός, δεν την κοίταζε με ύφος περιγελαστικό. Είσαι σίγουρη πως θα τα καταφέρεις, ρώτησε ευγενικά.

Πρέπει να φτάσω οπωσδήποτε. Ιλίγρα μήνυμα, ο καλός μου ο Αγγελος έχει κάτι για μένα.

Λες και αυτή η ομολογία να σήμαινε τη μυστική τους συμφωνία.

Η κυρά μάνα και το παλικάρι βαδίζουν συντροφικά σιωπηλοί.

Μετά από ώρες δρόμο χωρίς μια κουβέντα το παλικάρι ρωτάει.

«Τί είναι αυτό το τόσο σημαντικό που έχει να σου δώσει ο Καλός σου ο Άγγελος; κυρά μάνα και κάνεις τούτο το δύσκολο ταξίδι;»

Το χέρι της στην τσέπη χαϊδεύει τη μαγική μικρή της σφαίρα.

«Το μέσα μέρος της καρδιάς μου παιδί μου.»

Πηγή Βυθούλκα

Πάσχα Ελληνικόν

από τον Χρήστο Μπολώση

δημοκρατία

ΠΑΣΧΑ ΠΑΛΟΥ, ΠΑΣΧΑ ΤΡΑΝΟ ΣΑΝ ΤΗΝ ΚΑΡΑΙΑ ΜΑΣ... ΠΑΣΧΑ ΓΙΑ ΟΧΤΡΟΥΣ, ΠΑΣΧΑ ΓΙΑ ΦΙΛΟΥΣ, ΠΑΣΧΑ ΓΙΑ ΘΑΟΥΣ, ΤΙ ΕΝΑ ΣΦΑΧΤΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙ ΣΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ... ΣΑΝΔΙ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΟΝΙΑΣΟΥΝ ΘΑΞΕ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ. Α.ΣΤΙΚΑΛΑΜΟΣ

Το Πασχαλινό κλίμα αρχίζει μετά την Καθαρά Δεύτερα, όταν την αμέσως προσηχή Παρασκευά, έχουμε τους πρώτους χαιρετισμούς τη Θεοτόκου. Η θεία μελωδία του «Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανώνθεν επέμφθη ειπείν τη Θεοτόκω το χαίρε», ξεχύνεται από τους Ιερούς Ναούς και συνεγείρει την φύση η οποία αποπινάσσει σιγά – σιγά τον χειμώνα.

Από κοντά και το συγκλονιστικό «Την ωραιότητα της παρθενίας Σου». Δεν ξέρω αν κάποια άλλη θρησκεία, έχει να μας παρουσιάσει παρόμοιας μουσικότητας ύμνο. «...διό, ως προσετάγην, βού Σοι. Χαίρε η Κεχαριτωμένη». Απλώς θεϊκό!!!

Και βέβαια η κορωνίδα των ύμνων, που έχει συνδεθεί με κρίσιμες στιγμές της πορείας του Έθνους μας. Ο Ακάθιστος Ύμνος. Ο ύμνος μας προς τη Υπέρμαχον Στρατηγόν. Η παράδοση αποδίδει τον Ακάθιστο ύμνο στον μεγάλο βυζαντινό μνογράφο του 6ου αιώνα, Ρωμανό τον Μελωδό. Εγώ, θα τον απέδιδα στην Θεία Χάρη. Αυτή είναι η Ελλάδα!

Έτσι κυλούν οι 5 εβδομάδες των Χαιρετισμών για να φθάσουμε στο Σάββατο του Λαζάρου. Είναι το προίμιο των ιερών ακολουθιών της Μεγάλης Εβδομάδος, που αρχίζουν την Μεγάλη Δεύτερα.

Για όλη την Μεγάλη Εβδομάδα, ο θυμόσφοφος λαός μας, λέει:

Μεγάλη Δευτέρα: Ο Χριστός με την μαχαίρα

Μεγάλη Τρίτη: Ο Χριστός εκρύφθη

Μεγάλη Τετάρτη: Ο Χριστός επιάσθη

Μεγάλη Πέμπτη: Ο Χριστός παιδεύθη

Μεγάλη Παρασκευή: Ο Χριστός εις το καρφί

Μεγάλο Σάββατο: Ο Χριστός στον τάφο

Μεγάλη Κυριακή: Ο Χριστός θ' αναστηθεί.

Απλοϊκοί στίχοι, που περιγράφουν όμως πλήρως και επακριβώς το τι συνέβη κάθε ημέρα της Μεγαλοβδομάδας. Αυτή είναι η Ελλάδα!

Την Μεγάλη Τρίτη με το τροπάριο της «εν πολλαίς αμαρτίαις περιπαισούσης γυναικός», της Κασσιανής, να κυριαρχεί. Αυτή είναι η Ελλάδα!

Την Μεγάλη Τετάρτη που είναι αφιερωμένη στη μνήμη της αμαρτωλής γυναίκας, που μετανόησε, πίστεψε στο Χριστό και άλειψε τα πόδια Του με μύρο. Το Μεγάλο Ευχέλαιο, είναι το χαρακτηριστικό της ημέρας εκείνης. Αυτή είναι η Ελλάδα!

Την Μεγάλη Πέμπτη, έχουμε την κορύφωση του Αγίου Πάθους, όταν ο ιερέας μετά το 5ο Ευαγγέλιο, με τρεμάμενη φωνή ψάλλει: «Σήμερον κρεμάται επί ξύλου...» και η κατάνυξη μαζί με την συγκίνηση φτάνουν στο κατακόρυφο. Ακολουθεί το ευλαβικό προσκύνημα των πιστών στον Σταυρό του Μαρτυρίου, τον οποίον στολίζουν με λουλούδια και στεφάνια, ενώ η καμπάνα χτυπάει πένθιμα, δίνοντας ένα άλλο

τόνο στην ατμόσφαιρα. Αυτή είναι η Ελλάδα!

Μεγάλη Παρασκευή. Από νωρίς το πρωί νεαρές κοπέλες και κυρίες αναλαμβάνουν το σόλισημα του Επιταφίου. Θα πρέπει το βράδυ, στην περιφορά, ο δικός τους Επιτάφιος να είναι ο καλύτερος. Το βράδυ οι ψαλμωδίες συγκινούν καθώς πλησιάζει η ώρα του «Επιταφίου Θρήνου». Έχουν προηγηθεί τα Εγκώμια με το «Η ζωή εν τάφω κατετέθει Χριστέ...», ώσπου το «Αι γενναίαι πάσαι, ύμνον τη ταφή Σου προσφέρουσι Σοι Χριστέ μου», βάζει φωτιά κι συγκλονίζει τις ψυχές των Χριστιανών. Και ακολουθεί η περιφορά. Αυτή είναι η Ελλάδα!

Κάποια χρονιά, έτυχε την ώρα της περιφοράς του Επιταφίου, να κατεβαίνω από τη Βόρεια Ελλάδα προς Αθήνα. Ήταν μαγευτική η εικόνα, που παρουσίαζαν τα διάφορα χωριουδάκια αλλά και οι κωμοπόλεις, εκατέρωθεν της Εθνικής Οδού. Φωτεινά φιδάκια, που σχημάτιζαν α κεράκια των πιστών που συνόδευαν τους Επιταφίους, έσχιζαν το νυχτερινό σκοτάδι και μετέφεραν παντού το μήνυμα της Σταυρώσεως του Λυτρωτού. Σταμάτησα σε δυό τρία πάρκινγκ και χάξευα το θέαμα. Αυτή είναι η Ελλάδα!

Και φθάσαμε στο Μεγάλο Σάββατο. Το πρωί γίνεται η πρώτη Ανάσταση. Είναι τότε που μερικοί ζωηροί ιερείς βγαίνουν, τρέχοντας από το Ιερό και σκορπίζουν φύλα δάφνης, ψάλλοντας «Ανάστα ο Θεός», ενώ οι πιστοί βροντούν τα στασίδια, σε ένδειξη χαράς για το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως. Αυτή είναι η Ελλάδα!

Και εκεί, γύρω στις 23.00 οι «γλυκόλαλες καμπάνες» του Παπαδιαμάντη καλούν τους πιστούς στον Ορθο της Αναστάσεως. Από κάθε στενό, από κάθε γειτονιά προβάλλουν παρέες παρέες οι πιστοί και βαδίζουν προς την εκκλησιά, κρατώντας τις άσπρες πλέον λαμπάδες τους, για να ψάλλουν σε λίγο το «Χριστός Ανέστη εκ νεκρών». Να ψάλλουν την νίκη της ζωής επί του θανάτου. Την νίκη της χαράς επί του ζόφου που μας πνίγει. Αυτή είναι η Ελλάδα

Πάσχα! Η πιο Ελληνική εορτή, με βαθιές ρίζες στην ιστορία μας.

Λαμπρή! Χριστός Ανέστη!

Συμπολίτες μου. Την ώρα που χαράσσονται αυτές οι γραμμές, δεν είναι γνωστό αν θα εορτάσουμε το Πάσχα με τον πατροπαράδοτο Ελληνικό τρόπο ή «μπαλκονάτο των λοιμοξιολόγων», όπως πέρσι. Ελπίζω να μας το ανακοινώσουν πριν το.. Πάσχα...

Όπως και νάχει σας εύχομαι και πάλι χρόνια πολλά.

www.dimokratianews.gr/aporseis/pascha-ellinikon/

Ένας τυφλός ζητιάνος και ένας κουτσός ζητιάνος

Έχω διηγηθεί την ιστορία ενός τυφλού ζητιάνου και ενός κουτσού ζητιάνου, που ζούσαν στο δάσος έξω από ένα χωριό. Φυσικά ήταν ανταγωνιστές μεταξύ τους, εχθροί: η ζητιανιά είναι επιχείρηση. Αλλά μια μέρα το δάσος έπιασε φωτιά. Ο κουτσός δεν μπορούσε να ξεφύγει, επειδή δεν μπορούσε να κινηθεί μόνος του. Είχε μάτια για να δει προς τα πού θα μπορούσαν να τρέξουν για να ξεφύγουν από τη φωτιά, αλλά τι νόημα έχει, εάν δεν έχεις πόδια; Ο τυφλός είχε πόδια και μπορούσε να κινηθεί γρήγορα και να ξεφύγει από τη φωτιά, αλλά πώς θα έβρισκε τα σημεία όπου δεν είχε φτάσει ακόμη η φωτιά;

Και οι δύο θα πέθαιναν στο δάσος, θα κάγονταν ζωντανοί. Ήταν τόσο μεγάλη η ανάγκη, ώστε ξέχασαν τον ανταγωνισμό τους, παραιτήθηκαν από την αντιπαλότητα – ήταν ο μοναδικός τρόπος για να επιβιώσουν. Ο τυφλός πήρε τον κουτσό στους ώμους του και βρήκαν τον δρόμο τους έξω από τη φωτιά. Ο ένας έβλεπε, και ο άλλος προχωρούσε ανάλογα.

Κάτι τέτοιο θα πρέπει να συμβεί μέσα σας, το κεφάλι έχει τα μάτια, και η καρδιά έχει το θάρρος να εμπλακεί σε καταστάσεις. Θα πρέπει να δημιουργήσετε μια σύνθεση και από τα δύο. Και η σύνθεση, θα πρέπει να το τονίσω, θα πρέπει να είναι ότι η καρδιά παραμένει ο αφέντης και το κεφάλι γίνεται ο υπηρέτης.

OSHO
<https://www.lecturesbureau.gr/1/a-blind-beggar-and-a-lame-beggar-1724/>

Η Φωνή της Ψυχής μου!

Του Ντίνου Π. Σιδερίδη

Γνωστά πράγματα θα πεις. Γνωστό τοις πάσι πως ο καθένας από τη μεριά του και με τον τρόπο του έχει κάτι το υπερβατικό να επιτελέσει έστω και για λίγες μόλις στιγμές στη ζωή του. Μια αίσθηση δέησης, προσευχή, θα έλεγα. Μη σου φανεί περιεργο. Νιώθω κάτι ξεχωριστό και το ονομάζω, καταλαβαίνεις, για να εκφραστώ: δέος, πώς αλλιώς. Παρά το ότι κύλησαν τόσα χρόνια, τα πιο πολλά ιδιαίτερος ενδιαφέροντα, από τη μεριά μου. Είναι η ανθρωπινή, ίσως, για σκέψη, το πώς θα πω, στον άλλο, σ' αγαπώ και θέλω να επικοινωνήσω μαζί σου. Όλα είναι σα να υπήρξαν μόλις χτες. Τι περιεργο πράγμα, κάθε που θα το δω, θα ζωντανέψει μέσα μου ξανά και ξανά, εκείνη, μια ειδική στιγμή μοναδική. Έπιασα πριν λίγο το κανάλι στην τηλεόραση και κατάλαβα ότι ζούσα μια ευκαιρία να βρεθώ πάλι μαζί σου, τις γεμάτες πνευματική δύναμη στιγμές που χάρη σε σένα τόλμησα κάποτε να ακολουθήσω.

- Καλά και πώς γίνεται αυτό;

- Όπως όλα τα πράγματα, όλα όσα διατρέχουμε κάθε μέρα κάθε λεπτό.

Προσωπικά αποδίδω πολλά από τα συναισθήματά μας σε μια ανώτερη δύναμη, εκείνη, του ανθρώπου Θεού που έχουμε όλοι μέσα μας και που κατευθύνει τη ζωή μας. Είναι ο τρόπος που επιτελούμε την καθημερινή μας υποχρέωση προς τη Φύση τουλάχιστον έτσι το βλέπω εγώ και γι' αυτό σου μιλάω σήμερα.

- Δηλαδή πώς γίνεται, τι νοιώθεις, θα ήθελα καθαρές κουβέντες για να συνεννοηθούμε, καταλαβαίνεις ελπίζω.

- Τα πράγματα όλα στη ζωή δείχνουν να είναι πολύπλοκα και δύσκολα τέλος πάντων, αλλά το πρώτο που θα είχα να σου πω είναι ότι τελικά δεν είναι ούτε πολύπλοκα ούτε δύσκολα.

- Μα εδώ έχουνε γραφτεί τόμοι βιβλία για τις δυσκολίες της καθημερινότητας, άρα πού είναι η ευκολία ζωής και γίνεσθαι; Το πιο ασήμαντο να θες να κάνεις συναντάς έναν λύκο που ετοιμάζεται να σε δαγκάσει αν θελήσεις να προχωρήσεις!

- Μα εκεί ακριβώς έγκειται και η δυσκολία της ζωής, δηλαδή η ομορφιά της. Η δυσκολία της ομορφιάς θα λέγαμε. Ο λύκος θέλει να δαγκάσει.

- Σε τι πώς ακριβώς;

- Είναι χαρακτηριστικό της ανθρωπίνης μοίρας, να παλεύει με τα δύσκολα και να χάνει ή να κερδίζει το παιχνίδι της ζωής. Σαν το δεντράκι που φυτρώνει ένα πρωί, το βλέπεις το καμαρώνεις και ξαφνικά πολλές φορές, πλακώνει ένας αέρας και το χάνεις. Όμως τα δεντράκια είναι για να υπάρχουνε και ξαναγυρνάνε. Και επιζούν τα περισσότερα, το ξέρεις η φύση είναι γεμάτη δέντρα.

- Και ανθρώπους που, τώρα που το σκέφτομαι και εκείνοι το ίδιο. Ή επιζούν νικώντας τις δυσκολίες ή χάνονται.

Και πώς θα μπορούσαν να είναι πάντα νικητές, να επιτελούν τον σκοπό τους στη ζωή;

- Νομίζω με την πίστη στη Φύση, δηλαδή και στον εαυτό τους. Το έχουμε δει αυτό άπειρες φορές. Κάποιος έρχεται αστραφτερός και πλουμιστός αλλά σε λίγο έχει εξαφανιστεί, ξεχνιέται, χάνεται. Και δίπλα του ένα κλαδάκι, ένα τόσο δα ασήμαντο δεντρί, επιζεί και πολύ σύντομα το καμαρώνεις για την ομορφιά του.

- Και ο άνθρωπος;

- Κι εκεί το ίδιο συμβαίνει αδελφέ μου.

Ο λούστρος πολλές φορές γίνεται σοφός δάσκαλος και αντίθετα, κάποιες πολύ αστραφτερές παρουσίες τις είδες και δεν τις ξαναβλέπεις. Χάνονται στο άπειρο.

- Και τι τα κανονίζει όλα αυτά δηλαδή, αυτό το ζω ή δεν ζω;

- Εσύ ο ίδιος. Δηλαδή η Φύση, που μέρος της αποτελείς και συ και δεν είσαι ούτε καλύτερος ούτε χειρότερος από το δεντράκι που φύτρωσε ξαφνικά στην άκρη στο πεζοδρόμιο.

- Μα δεν είναι της μόδας να πιστεύεις, στην εποχή μας σε κάτι. Στον Θεό που δεν ξέρουμε ακριβώς πώς είναι, στη Φύση, ξέρω και γω πώς να το πω;

- Δεν χρειάζεται να το πεις. Αφήσου να σε διαπερνάει η εμπιστοσύνη στη ζωή και στην ύπαρξη. Αξίζει τον κόπο που ήρθες στη ζωή και μόνο για να αφήσεις πίσω λίγη από την ανάσα σου. Ίσως πάει να κάτσει στο λουλούδι που την επιζητά και να γίνουν παρέα, μια ακόμα κινητήρια δύναμη ζωής και ευτυχίας. Τι άλλο είναι η Αγάπη και η καλοσύνη;

- Σαν να μου φαίνεται πως συμφωνώ με όλα αυτά. Τώρα τελευταία ήμουν αβρρωστος και μυζόκλαιγα μέσα μου.

Έλεγα πως δεν είμαι τυχερός, πως η Φύση δεν με βλέπει με καλό μάτι, πως έπρεπε να είχα γεννηθεί από πλούσιους γονείς και τέτοια. Και ξαφνικά, έτσι καθώς πήγαινα να πάρω το λεωφορείο, κάτι έγινε και τράκαρα πάνω σε κάποιον που δεν είχε πόδια, έναν που ζητιάνευε ο δύστυχος. Τόσο που ένοιωθα να χορεύω έναν ωραίο χορό σε κάθε βήμα μου. Με γέμισε ένα ωραίο συναίσθημα και είπα: ευχαριστώ Φύση και σου υπόσχομαι να συνεχίσω να παλεύω και σίγουρα στο τέλος θα τη φέρω τη νίκη μου κι εγώ, να την προσφέρω στον εαυτό μου. Τι λες; Μήπως κι αυτό είναι πίστη και μάλιστα ζωοδότρα;

- Γύρω μας ο κόσμος συνέχιζε το καθημερινό τρεχαλητό. Τα σκυλιά γαυγίζανε και οι άνθρωποι πρωί πρωί ο ένας κάνει στον άλλο τα παράπονά του, όλοι χωρίς να ξεχνούν να αναπνέουν!

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

**Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"**

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

κυρία Άννα Αναγνωσταρά, κύριο Ιωάννη

Δώδο και κυρία Ασπασία Ζαΐμη

Λογαριασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμων"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά

για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με

λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Όρες Λειτουργίας Γραμματείας:

Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

**Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του
Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην
Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και
αναρτάται στο site του Συλλόγου μας
www.sylfilon.gr**

Έπι κοινωνία έν τύπῳ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Διοκτεσία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Μάγδα Γιαλλελή, Γιώργος Δεδούσης, Κυριακή Δημητρούλακη, Τάσος Κουλουριδης, Νίκος Παΐσιος, Δώρα Παπαζαφείρη, Ματίνα Σπυράτου και Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι:
Τζόγια Καππάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Μπέση Κατσιμήτρου, Αθηνά Πέτση, Σπύρος Πουρικής και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως
την ευθύνη των κειμένων τους

Νέο Διοικητικό Συμβούλιο

Μετά τις πρόσφατες αρχαιρείσεις του Συλλόγου μας και την σύγκλιση σε σώμα το νέο Διοικητικό Συμ-

βούλιο διαμορφώνεται ως εξής:

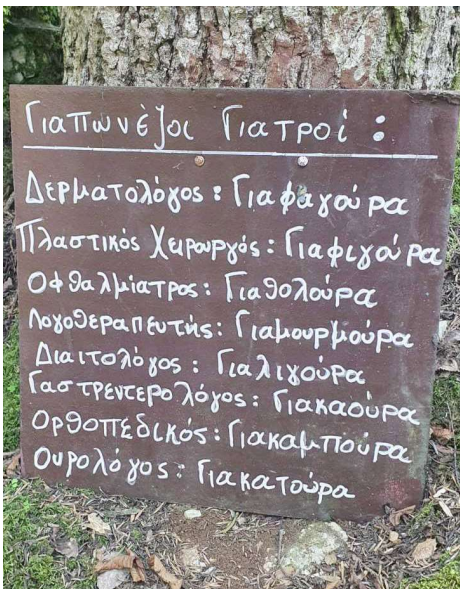
Πρόεδρος: Πέτρος Γαρζώνης

Αντιπρόεδρος: Γιώργιος Δεδούσης

Γενική Γραμματέας: Μάγδα Γιαλλελή

Ταμίας: Δώρα Παπαζαφείρη

Μέλος: Στάθης Κουτσοστάθης

Γιαπωνέζοι Γιατροί :

Δερματολόγος : Γιαφάγούρα
Πλαστικός Χειρουργός : Γιαφελγούρα
Οφθαλμίατρος : Γιαθολούρα
Λογοθεραπευτής : Γιακουρβιούρα
Διαιτολόγος : Γιαλιχούρα
Γαστρεντερολόγος : Γιακαούρα
Ορθοπαιδικός : Γιακαμπιούρα
Ουρολόγος : Γιακατούρα

Ανοιξιάτικα

Η πεταλούδα φίλησε το γιασεμί!
Γίναν μια ψυχή!...

Το μελισσάκι φίλησε το μενεξέ!
Γίναν μια γλύκα!...

Το τριαντάφυλλο κοκκίνισε, έρωτας το τριγυρίζει!...

Γαζίες, γιασεμιά κι αγιόκλημα
τρέλλαναν τ' άστρα
καρδιές πονούν!...

Αχ σε πόνεσα;
αν μ' αγαπά κι αυτός
θέλω να μάθω!...

Τα νερά γελούν
αηδόνια, χερουβήμ
ιερουργούν!...

Αχ τ' αηδόνια,
στην ροδοδάκτυλη αυγή
Άσμα ασμάτων!...

Άνοιξη, τρέλλα
με ζυπνάς χαράματα
κοτσιφάκι μου!...

Μύρα αγάπης,
φως, μουσική, έρωτας
ε, καλώς την!...

Ήρθες άνοιξη,
λαγγεμένοι ψίθυροι
λάγνος ο έρως!...

Φανή Βαλαμόντε

Χάρμα ιδέσθαι

Κατακόκκινη η τσιντόνια
φλεγόμενη βάτος!...
Δόξα ουρανού!...

Λευκό κρινάκι
μυρίζεις Αγιοσύνη!...
Χαίρε Μαρία!...

Νύχτα μαγικά,
σύναξη των αγγέλων
αλληλούια!...

Ροζ αζαλέα
ο έρωτας σε άλλαξε
ρόδο του Ισπαχάν!...

Φανή Βαλαμόντε

Οι δυο φτωχοί

Σέ μιὰ γωνιά περαστική
Γέρος φτωχός είχε καθίσει.
Κόσμος, πολὺς περνᾶ ἀπὸ 'κεῖ,
Καὶ ἴσως θὰ τὸν ἐλεήσῃ
Καμμιά ψυχὴ, ποῦ ἔχει μάθει
Νὰ συμπονεῖ τὰ ξένα πάθη.

Σέ 'λίγο ὄλος προσοχῆ
'Ἐφερ' ἐκεῖ τὰ βήματά του
Κι' ἄλλος φτωχός, - Τὸν δυστυχιστὴ!
Μέ ὄλη τὴ νεότητά του
Σ τὸ φῶς του ἔχει μαύρη σκέπη...
Εἶναι τυφλός, τυφλός· δὲν βλέπει!

'Ἀχ! τί ζευγάρι θλιβερό·
Τὰ νειάτα τὰ δυστυχισμένα
Κι ἀπὸ τὸν ἄγριο καιρὸ
Τὰ γηρατειὰ τὰ μαραμμένα
Βλέπει ἐκεῖ ὅποιος περνάει
Νὰ ζητιανεύουν πλάϊ, πλάϊ.

Ὅμως καθεὶς τὰ γηρατειὰ
Τὰ χιονοσκέπαστα λυπάται,
Σ τὸν γέρο ρίχνουν μιὰ ματιά
Καὶ ἐλεοῦνε οἱ διαβάται.
Καὶ οὔτε ἓνας τοὺς δὲ δίνει
Εἰς τὸν τυφλὸ ἐλεημοσύνη.

Μὲ πονεμένη τὴν καρδιά
Ἀνασηκόνεται νὰ πάη...
'Ἀχ! θὰ περάσῃ τὴ βραδεῖα
Καὶ σήμερα χωρὶς νὰ φάη...
Αὐτὸ τοὺς ἄλλους τί πειράζει;
Καὶ ὁ τυφλὸς ἀναστενάζει
Μὰ ἔξαφνα κάποιος ζητᾶ
Μέσ' τὴν παλάμη νὰ τοῦ δώσῃ
Χρήματα 'λίγα, μ' ἄρκετά,
'Ἐνα ψωμί γιὰ νὰ πληρώσῃ:
«- Σοῦ εὐχέτ' ἡ φτωχὴ καρδιά μου
Τιμαῖς καὶ δόξαις, ἄρχοντά μου!»

Εἶπεν ἐκεῖνος, ἐπειδὴ
Τυφλὸς ποῦ ἦτον, δὲν ἔμπουσε
Μὲ δάκρυα χαρᾶς νὰ 'δῇ
Πῶς 'σπλαγχνικὰ τὸν ἐλεοῦσε
Ὁ γέρος, ἐλεῶντας πάλι
Καθὼς τὸν ἐλεῆσαν ἄλλοι...

Γεώργιος Δροσίνης

<https://ellinonfos.gr/oi-dyo-ftochoi-georgios-drosinis/>

Ο ανθρωπισμός, που αποτελεί το μήνυμα της «Συζήτησης», έχει να αντιμετωπίσει ένα θέμα που δεν απασχόλησε τους προγενέστερους τύπους ανθρωπισμού, όπως τις είδαμε να διαγράφονται από τις στήλες αυτές. Είναι το θέμα που λέγεται τεχνική πρόοδος. Η τεχνική υπήρχε, βέβαια, και σε παλαιότερες εποχές σε μικρότερη κλίμακα. Όμως, έμεινε σε δεύτερο πλάνο, κρυμμένη στο περιθώριο της Ιστορίας. Η αρχαιότητα έδινε το προβάδισμα στη θεωρητική σκέψη. Ο αρχαίος κόσμος «θεωρούσε» τη φύση.

Η εποχή της τεχνικής αρχίζει από την ώρα που ο άνθρωπος εγκαταλείπει την παθητική στάση της θεώρησης και, υποβάλλοντας τη φύση στην ανάκριση του πειράματος, την αναγκάζει να αποκαλύψει τα μυστικά της. Με όπλο τη γνώση των φυσικών νόμων, το εφευρετικό πνεύμα προσπαθεί τώρα να δημιουργήσει έναν δικό του κόσμο, όπου, αντί για την τυφλή φυσική νομοτέλεια, να κυριαρχεί η ωφέλιμη για τον άνθρωπο σκοπιμότητα. Ο κόσμος της, ο κόσμος της τεχνικής, που παρεμβάλλεται ανάμεσα στον άνθρωπο και το φυσικό περιβάλλον, δίνει νέα μορφή στον ανθρώπινο πολιτισμό. Μέσα στα πλαίσιά του, ο άνθρωπος αισθάνεται να αλλάζει ο τρόπος ζωής του και βλέπει να προβάλλουν μπροστά του εντελώς νέα προβλήματα. Νιώθει πως βρίσκεται στο κατώφλι μιας νέας εποχής, όπου η τεχνική πρόοδος θα παίξει βασικό ρόλο. Και προσπαθεί να την αξιολογήσει, να πάρει κάποια θέση απέναντί της.

Η τεχνική ως πανάκεια

Αυτή η προσπάθεια έγινε αφετηρία για έντονες συζητήσεις και διχογνωμίες. Η τεχνική έγινε «σημείο αντιλεγόμενο». Οι μεν τη θεώρησαν ως το «εν τούτοις νίκαια» του νεότερου πολιτισμού. «Το παν δια της τεχνικής, το παν για την τεχνική», όπως έλεγε ο Saint - Simon. Τον επιστημονισμό αντικατέστησε ο τεχνικισμός, με κορύφωση τις μοντέρνες τεχνοκρατικές ουτοπίες. Ο δε ανθρωπισμός εκείνος, που πιστεύει μόνο στον άνθρωπο και αρνείται τελείως το μεταφυσικό στοιχείο, ύψωσε την τεχνική σε όπλο και σύμβολο της αυτάρκειας του ανθρώπου και της χειραφέτησής του από κάθε μεταφυσική εξάρτηση.

Η τεχνική ως διάβολος

Από το άλλο μέρος, στους διθυράμβους της τεχνοκρατίας απαντά η φωνή εκείνων που θεωρούν την τεχνική πρόοδο ως τον «αποδιοπομπαίο τράγο» του σύγχρονου πολιτισμού. «Η μηχανή είναι διαβολική. Αυτή είναι η συνέπεια κάθε αυθεντικής πίστης», έγραφε ο Σπένγκλερ. Η

Η Τεχνική ως Ανθρωπισμός

τεχνική πρόοδος, λέει αυτός ο «μάντις κακών», εμφανίζεται όταν πια στερέψουν οι ανώτερες δημιουργίες, όπως η φιλοσοφική ή η καλλιτεχνική, που χαρακτηρίζουν το στάδιο της ωριμότητας του πολιτισμού, και αρχίζει το τελευταίο στάδιο, το στάδιο του γήρατος. Έκφραση του ωφελισμικού πνεύματος η τεχνική, αποτελεί το αδιάφευστο σημείο και το όργανο του επικείμενου θανάτου. Άλλοι πάλι βλέπουν τη μηχανή και την τεχνική ως μια «παγκόσμια συνωμοσία εναντίον κάθε είδους πνευματικής ζωής». Και γενικότερα, ένα σημαντικό μέρος της φιλολογίας που αναπτύχθηκε γύρω από την υπόθεση του τεχνικού πολιτισμού φέρει την σφραγίδα της συγκαλυμμένης ή απροκάλυπτης αποδοκιμασίας της τεχνικής προόδου.

Φόβος για την τεχνική!

Έγιναν, βέβαια, και άλλες πιο μετρημένες και ισορροπημένες τοποθετήσεις και αξιολογήσεις της τεχνικής. Ωστόσο, οι δυο αυτές ακραίες θέσεις, αυτές οι δύο εκ διαμέτρου αντίθετες στάσεις απέναντί της, μας δείχνουν ανάγλυφα την αναστάτωση και τον διχασμό που έφερε στο πνεύμα του σύγχρονου ανθρώπου η επαναστατική εισβολή της τεχνικής στη ζωή και τον πολιτισμό. Και η μεν θέση του αρνητικού ανθρωπισμού και της τεχνοκρατίας, που πίστεψαν πως με την τεχνική πρόοδο θα μπαίναμε κατά κάποιο μαγικό τρόπο στον Χρυσό Αιώνα της Ιστορίας, διαφεύστηκε τόσο πανηγυρικά από την πραγματικότητα, ώστε δεν ξέρωσε αν υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που να την υποστηρίζουν στα σοβαρά. Αντίθετα, η πραγματικότητα φαίνεται να ενθαρρύνει την άλλη, την απαισιόδοξη στάση, την στάση της κατάκλισης της τεχνικής προόδου. Δεν είναι μόνο η απειλή της παγκόσμιας καταστροφής που προκαλεί αυτήν την ενθάρρυνση. Η όλη εξέλιξη του τεχνικού πολιτισμού προκαλεί ανησυχίες και φόβους. Ο κόσμος, όπως διαμορφώνεται από την τεχνική πρόοδο, δεν φαίνεται να ταιριάζει στα ανθρώπινα μέτρα. Οργανωμένος στα πρότυπα της βιομηχανικής μονάδας, μηχανοποιεί τα πάντα, αφήνοντας όλο και λιγότερα περιθώρια στην ανθρώπινη πρωτοβουλία και τη δημιουργικότητα. Είναι κόσμος χωρίς ψυχή, παράλογος και ενίοτε απάνθρωπος. Μπροστά του, ο άνθρωπος αισθάνεται μικρός κι ανίσχυρος. Όλο αυτό το σύμπαν της τεχνικής μοιάζει να έχει ξεφύγει από τον έλεγχό του, να έχει πάρει δική του, αυτόνομη ύπαρξη. Σαν εκείνο τον μαθητευόμενο μάγο του μύθου, ο άνθρωπος δεν μπορεί να κυριαρχήσει στις δυνάμεις που εξαπέλυσε το εφευρετικό του δαιμόνιο. Για να ξαναθυμηθούμε τον Σπένγκλερ, «ο κύριος του κόσμου γίνεται σκλάβος της μηχανής που τον εξαναγκάζει – και μας εξαναγκάζει όλους, έστω κι αν δεν έχουμε πάντοτε συνείδηση του γεγονότος, να πάμε όπου εκείνη θέλει».

Αλλαγή με μεγάλη ταχύτητα

Όπου εκείνη θέλει! Και με τι ταχύτητα! Εππαχυντήρα της Ιστορίας ονόμασε ο Λένιν την επανάσταση. Όμως, νομίζουμε, ο χαρακτηρισμός ταιριάζει πολύ καλά και στην τεχνική πρόοδο. Με την επίδρασή της, η Ιστορία μπήκε σε μια δυναμική

φάση συνεχούς αλλαγής. Μέσα σε δύο μόλις αιώνες η ανθρωπότητα διήνυσε ιστορικό διάστημα που άλλοτε θα χρειαζόταν ολόκληρες χιλιετίδες. Πράγμα που μειώνει στο ελάχιστο τα χρονικά περιθώρια που είναι αναγκαία για την ωρίμανση και την αφομοίωση των σημειούμενων μεταβολών. Οι θεσμοί και η νοοτροπία του ανθρώπου δεν μπορούν να παρακολουθήσουν την πορεία στην οποία παρασύρει τον άνθρωπο η μηχανή, δεν προφταίνουν να προσαρμοστούν με τις εκάστοτε νέες συνθήκες που δημιουργεί η τεχνική πρόοδος. Και η αδυναμία προσαρμογής γεννά το νέο *mal du siècle*, το άγχος του αιώνα της τεχνικής.

Αβάσταχτο το άγχος!

Αυτό το άγχος δεν το αισθάνθηκαν μόνο συγγραφείς και διανοούμενοι αλλά και πολλοί τεχνικοί. Η αποτυχία της τεχνικής να βοηθήσει τον άνθρωπο έφερε τον Ρ. Ντήζελ στην απελπισία και υπάρχει η υπόνοια ότι αυτός ήταν ο λόγος της αυτοκτονίας του. Έλεγε ο μεγάλος εφευρέτης λίγες μέρες πριν το τραγικό του τέλος: «Είναι ωραίο να διαμορφώνει κανείς και να εφευρίσκει. Κατά πόσο, όμως, όλη αυτή η υπόθεση βρήκε ένα σκοπό, κατά πόσο οι άνθρωποι έγιναν έτσι ευτυχέστεροι, αυτό δεν μπορώ να το βεβαιώσω».

Εκτοπίζεται η ανθρωπιά...

Αυτά και άλλα πολλά οδηγούν αρκετούς σκεπτόμενους ανθρώπους στο συμπέρασμα ότι η τεχνική πρόοδος απειλεί την ανθρωπινή υπόσταση. Ότι όπου εμφανίζεται η μηχανή και η οργάνωση σύμφωνα με τα πρότυπα της μηχανής, η ανθρωπιά εκτοπίζεται. Και ότι επομένως ανθρωπισμός και τεχνική πρόοδος είναι ασυμβίβαστα πράγματα.

Υποκριτές οι αντιμαχόμενοι!

Όσο για μας, δεν θα συμφωνήσουμε. Δεν βλέπουμε πρώτα – πρώτα πως εκείνος που θέλει να σκέφτεται με συνέπεια και ειλικρίνεια μπορεί να μιλά για «παγκόσμια συνωμοσία εναντίον κάθε μορφής πνευματικής ζωής» και για άλλα παρόμοια, ενώ από το άλλο μέρος απολαμβάνει με όλη του την άνεση τα αγαθά του τεχνικού πολιτισμού, ίσως δε να γίνεται έξω φρενών αν συμβεί το τηλεφώνω του να έχει διακοπεί ή το ασανσέρ του σπιτιού του να μη λειτουργεί. Η συνέπεια εδώ θα ήταν όσοι θεωρούν τη μηχανή ασυμβίβαστη με τον πνευματικό πολιτισμό ή τον ανθρωπισμό να εισηγηθούν προτάσεις που να αποβλέπουν στην αναστολή της τεχνικής προόδου, στην αποτεχνικοποίηση του σύγχρονου κόσμου. Όμως, τέτοιο πράγμα, απ' ό,τι τουλάχιστον ξέρουμε, κανείς δεν τόλμησε να κάνει.

Εξιδανικευμένο παρελθόν

Ύστερα, υπάρχει μια άλλη παρατήρηση. Έχουμε τη γνώμη ότι όλες αυτές οι αποδοκιμασίες της τεχνικής προόδου στηρίζονται σε μια απογειωμένη, ιδεαλιστική αντίληψη για τον άνθρωπο και τον ανθρωπισμό, αντίληψη που ενισχύεται από τη ρομαντική εξιδανίκευση του παρελθόντος. Ας περιοριστούμε σε ένα παράδειγμα. Κρίνουμε συχνά την ακμή του ανθρωπισμού σε ορισμένες εποχές, περισσότερο από τις κορυφές όπου φτάνει η φιλοσοφική ή η καλλιτεχνική δημιουργία και λιγότερο από τις δυνατότητες που η κάθε εποχή έδωσε στον μέσο άνθρωπο για να ζήσει και αυτός ως άνθρωπος, να ανακαλύψει και να αξιοποιήσει τις δυνατότητές του, να αισθανθεί κι αυτός τη χαρά της δημιουργίας. Θαυμάζουμε τις μεγάλες πραγματοποιήσεις του ανθρώπινου πνεύματος και τους παλαιότερους πολιτισμούς που τις γέννησαν.

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Και αυτός άλλωστε ο δικαιολογημένος θαυμασμός μας κάνει να λησμονούμε το τίμημα αυτής της δημιουργίας. Δηλαδή, το γεγονός ότι οι αρχαίες κοινωνίες βασίζονταν πάνω στον θεσμό της δουλείας και στη σκληρή, απάνθρωπη, την κτηνώδη θα λέγαμε, εργασία των πολλών, που έπρεπε να θυσιάζονται για να ζει σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ανθρωπισμού η μικρή, η καταπιηκτικά μικρή μειοψηφία. Μας διαφεύγει δε και το ακόμα χειρότερο. Η περιφρόνηση που έτρεφαν οι κατά καιρούς εκπρόσωποι των ανθρωπιστικών ιδανικών για όλο αυτό το πλήθος των ανθρώπων και την εξουθενωτική δουλειά τους, που όμως εξασφάλιζε την ανθρωπιά και στους ίδιους και στη μειοψηφία στην οποία ανήκαν.

Θετική η τεχνική για τον άνθρωπο

Αντίθετα, η τεχνική πρόοδος επιτρέπει σήμερα και στον κοινό άνθρωπο, που αιώνες τώρα η υλική ανάγκη κρατούσε κυρτωμένο προς τη γη, να ανορθωθεί και να απενίσει ευρύτερους ορίζοντες. Παρέχει τη δυνατότητα να μετέχουν όλο και περισσότεροι άνθρωποι στα υλικά αγαθά του πολιτισμού και, ως μην το ξεχνούμε, τα πνευματικά. Ανοίγει έτσι τον δρόμο να περάσουμε από τους αριστοκρατικούς πολιτισμούς της μειοψηφίας στον δημοκρατικό πολιτισμό του μέσου ανθρώπου. Και τούτο το γεγονός, έστω και ως απλή δυνατότητα, πρέπει, νομίζουμε, να κάνει πιο επιφυλακτικούς στα συμπεράσματά τους, όσους σπεύδουν να καταφερθούν εναντίον του τεχνικού πολιτισμού.

Ντετερμινιστική η θεώρηση της Ιστορίας!

Ότι τώρα η νέα φάση της Ιστορίας, στην οποία εισάγει την ανθρωπότητα η τεχνική πρόοδος, θα έχει της κινδύνους της, αυτό είναι και πρόδηλο και φυσικό. Θα αποτελούσε μετάσταση στο είδος εκείνο της αφελούς τεχνολογικής αισιοδοξίας το να αρνηθεί κανείς τις δυσμενείς συνέπειες και τα προβλήματα που συνεπάγεται για τον άνθρωπο η χρήση της τεχνικής προόδου. Αλλά εξίσου εσφαλμένη και αστήρικτη είναι η υπερβολική έξαρση των κινδύνων αυτών – που πολλές φορές είναι αποτέλεσμα εντυπώσεων και όχι αντικειμενικής και ψυχραιμής μελέτης της πραγματικότητας – ακόμα δε περισσότερο η εξαγωγή του γενικού συμπεράσματος ότι η τεχνική πρόοδος είναι αντίθετη με τον ανθρωπισμό και καταστροφεία του πολιτισμού. Πίσω από τέτοιες απόψεις κρύβεται η ντετερμινιστική θεώρηση της Ιστορίας, που αρνείται στον άνθρωπο την ικανότητα να κυριαρχεί πάνω στην ιστορική εξέλιξη και να διαμορφώνει τα ιστορικά του πεπρωμένα. Και ο ντετερμινισμός – εκτός του ότι και στην ιδιαιτερότητα του πατριδα, δηλαδή τις φυσικές επιστήμες, έχει χάσει σημαντικό μέρος από το κύρος του – δεν μπορεί να αποτελέσει τη βάση του υγιούς ανθρωπισμού. Αν η ιστορία του σύγχρονου τεχνικού πολιτισμού πήρε αυτή την – φαινομενικά τουλάχιστον – εχθρική προς τον άνθρωπο τροπή, δεν την πήρε γιατί αποτελεί τάχα ιστορικό νόμο ότι ο άνθρωπος, από τη στιγμή που αρχίζει να κατασκευάζει μηχανές και να οργανώνει ορθολογιστικά τη ζωή του, είναι προορισμένος να παρακμάζει πνευματικά και να εξαφανίζεται, αλλά γιατί, στη συγκεκριμένη ιστορική στιγμή που ζούμε, συμβαίνει μέσα στον άνθρωπο κάτι που

Η Τεχνική ως Ανθρωπισμός

τον εμποδίζει να κυριαρχήσει πάνω στη μηχανή και να καθορίσει αυτός και όχι εκείνη την κατεύθυνση που θα πάρει ο τεχνικός πολιτισμός. Και αυτό το κάτι είναι η απουσία των αξιών εκείνων που κάνουν τον άνθρωπο αληθινά άνθρωπο. Με άλλα λόγια, η πνευματική υποβάθμιση του ανθρώπου. Όλες οι δυσμενείς εξελίξεις που διαγράφονται στον ιστορικό ορίζοντα – συμπεριλαμβανομένου και του φάσματος της βόμβας – μας απειλούν γιατί, όπως διαπίστωσε ήδη η «Συζητήση» από το προγραμματικό της άρθρο, «υπάρχει η μηχανή, αλλά δεν υπάρχει ο κυβερνήτης της μηχανής». Και εφόσον δεν υπάρχει ο κυβερνήτης της μηχανής, υπάρχει ο δούλος της μηχανής.

Άνθρωπος, ο κύριος παράγοντας

Δεν υφίσταται, λοιπόν, θεωρητική, a priori αξιολόγηση, αντίθεση ανάμεσα στον ανθρωπισμό και την τεχνική πρόοδο. Η τεχνική πρόοδος παρέχει στον άνθρωπο ορισμένες δυνατότητες. Από αυτόν εξαρτάται, με εμπνευσμένη και δημιουργική δράση, να μετατρέψει τις δυνατότητες αυτές σε πραγματοποιήσεις ευεργετικές για τη ζωή του και τον πολιτισμό του. Αλλιώς, οι τεχνικές δυνατότητες μένουν ανεκμετάλλετες. Και, το ακόμα χειρότερο, το τεχνικό δυναμικό, μένοντας χωρίς έλεγχο και κατεύθυνση, στρέφεται στο τέλος εναντίον του ανθρώπου.

Προϋπόθεση ο άρτιος άνθρωπος

Αυτά σημαίνουν ότι για να γίνει η τεχνική παράγοντας προαγωγής του ανθρωπίνου πολιτισμού, πρέπει πρώτα – πρώτα να υπάρχει ως βασική προϋπόθεση ο άρτιος άνθρωπος, δηλαδή ο υγιής ανθρωπισμός. Μόνο όταν θα υφίσταται αυτή η προϋπόθεση η τεχνική δημιουργία θα έχει νόημα και σκοπό. Και μόνο τότε ο τεχνικός, που σαν αληθινός άνθρωπος πονάει για τη δημιουργία του, δεν θα έχει το αίσθημα ότι ματαιοπονεί, αίσθημα που οδήγησε στην απόγνωση τον Ντήζελ και άλλους δημιουργούς της τεχνικής.

Αναγκαία η αλλαγή νοοτροπίας

Από το άλλο μέρος, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ανθρωπισμός πρέπει να ενδιαφερθεί ενεργητικά, θετικά για την τεχνική πρόοδο και την εκμετάλλευσή της δυνατότητάς της. Πράγμα που προϋποθέτει κάποια αλλαγή νοοτροπίας. Ο ανθρωπισμός οφείλει να απαλλαγεί από τις απογειωμένες και ιδεαλιστικές τάσεις που του δίνουν – όπως είδαμε – ορισμένοι εκπρόσωποί του. Έχει ανάγκη να συνειδητοποιήσει την ανθρωποκεντρική του γραμμή, που μεταφράζεται στο αίτημα να βοηθηθεί ο άνθρωπος στα προβλήματα που αντιμετωπίζει σ' αυτήν εδώ τη ζωή και σ' αυτήν εδώ τη γη. Αίτημα των καιρών είναι να περάσει ο ανθρωπισμός από το φιλολογικό στάδιο στο αγωνιστικό, να γίνει έμφυχος ανθρωπισμός, δύναμη για τη δημιουργία νέας εποχής. «Οι φιλόσοφοι ερμήνευσαν τον κόσμο. Έργο μας είναι τώρα να τον μετασχηματίσουμε», είχε πει άλλοτε ο Μαρξ. Το έργο αυτό είναι κατεξοχήν έργο του ανθρωπισμού. Και πεμπτούσια του έργου αυτού είναι η εκπλήρωση της ιστορικής επιταγής της εποχής μας για την άρση του χάσματος και την πραγματοποίηση της σύνθεσης ανάμεσα στον πνευματικό και τον τεχνικό πολιτισμό.

Αναγνώριση της τεχνικής

Αναλαμβάνοντας το έργο αυτής της σύνθεσης, ο ανθρωπισμός πρέπει να αναγνωρίσει την τεχνική πρόοδο ως αναμφισβήτητη κατάκτηση του ανθρωπίνου πνεύματος, ως αξία του πολιτισμού. Να καθορίσει τη θέση που της αρμόζει στην ιεραρχία των πολιτιστικών αξιών και ακόμα τον ρόλο που θα παίξει στον μετασχηματισμό του κόσμου που ονειρευόταν ο Μαρξ – αλλά που για να πραγματοποιηθεί, χρειάζεται και άλλες δυνάμεις εκτός από εκείνες που θα ήθελε να κινητοποιήσει ο θεωρητικός του κομμουνισμού.

Αξιοποίηση τεχνικής από ρεαλιστικό ανθρωπισμό

Έτσι, τις θρηνώδες για τα πραγματικά ή υποθετικά δεινά της τεχνικής προόδου και την παθητική, θα λέγαμε, αντίσταση απέναντί της, πρέπει να διαδεχτεί η ανθρωπιστική προσπάθεια για την επίτευξη των τεχνικών επιτευγμάτων. Υπάρχει ανάγκη να δαμαστεί και να αξιοποιηθεί η τεχνική πρόοδος, ώστε να γίνει ικανή να συμβάλει στην πραγματοποίηση των ανθρωπιστικών αιτημάτων. Και μόνο ο ανθρωπισμός που θα κάνει αυτήν την αξιοποίηση, που θα καταρτίσει ένα ρεαλιστικό σχέδιο πώς θα αξιοποιηθεί η τεχνική πρόοδος χάριν του ανθρώπου, μόνο αυτός ο ανθρωπισμός θα είναι ικανός να αντιμετωπίσει με πιθανότητες επιτυχίας το μέλλον και να διαμορφώσει την εποχή που έρχεται.

Ισορροπία τεχνικής και ανθρωπιστικής παιδείας

Βέβαια, η αξιοποίηση της τεχνικής προόδου δεν θα γίνει με θεωρητικές μόνο τοποθετήσεις. Είναι δύσκολο έργο, που θα εκδηλωθεί στη ρεαλιστική αντιμετώπιση του πλήθους των μερικότερων προβλημάτων που θέτει η εξέλιξη της τεχνικής. Το είπαμε ήδη: η διαπίστωση ότι δεν υπάρχει αντίθεση μεταξύ ανθρωπισμού και τεχνικής προόδου δεν σημαίνει άγνοια ή υποτίμηση των προβλημάτων αυτών. Η εργασία του ανθρώπου στον αιώνα της τεχνικής, ο ελεύθερος χρόνος που παρέχει η τεχνική πρόοδος στον άνθρωπο της εποχής μας, η διευθυνομένη οικονομία, που προτείνεται από πολλούς σαν πανάκεια, που θα μας απαλλάξει από τις δυσκολίες που δημιουργεί η τεχνική πρόοδος στον οικονομικό τομέα, η ένταση και η μηχανοποίηση της ζωής του σημερινού ανθρώπου, ακόμα και το μεγάλο θέμα της εναρμόνισης της τεχνικής και της ανθρωπιστικής παιδείας, είναι μερικά μόνο από τον μακρύ κατάλογο θεμάτων που προβάλλει η τεχνική πρόοδος στον ανθρωπισμό. Και προϋπόθεση για την επιτυχή αντιμετώπιση όλων αυτών των ζητημάτων αποτελεί βέβαια η εξύψωση της πνευματικής στάθμης του ανθρώπου, αλλά όχι μόνο αυτή. Χρειάζεται και η ειδική έρευνα και μελέτη. Τον λόγο εδώ έχουν η ανθρωπολογική και η κοινωνιολογική έρευνα, που πρέπει να στραφούν προς το σύμπλεγμα άνθρωπος – μηχανή, να μελετήσουν με αντικειμενικότητα τις σχέσεις και αλληλεπιδράσεις του πνευματικού και του τεχνικού πολιτισμού και να υποδείξουν γόνιμες και δημιουργικές λύσεις. Η έρευνα αυτή, από την οποία πολλά θα εξαρτηθούν, πρέπει να γίνει έργο όλων όσοι ενδιαφέρονται για το μέλλον του ανθρωπισμού.

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"Επι Κοινωνία εν Τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ 'Η ΣΩΤΗΡΙΑ'

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση...

Αναζήτηση

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

**Ευλογημένο
Πάσχα
♥
Καλή
Ανάσταση**

Ανακοίνωση

Λόγω πανδημίας κορωνοϊού και εκτάκτων συνθηκών του Νοσοκομείου μας αναστέλλεται η έντυπη έκδοση της εφημερίδας μας. Η "Επί Κοινωνία εν Τύπω", μέχρι νεωτέρας, θα κυκλοφορεί ηλεκτρονικά και μπορείτε να τη διαβάσετε μέσα από το Site του Συλλόγου μας: www.sylfilon.gr.

Μέσα από το ίδιο site μπορείτε να εγγραφείτε στο **News letter** (πάνω δεξιά) ώστε να λαμβάνετε ηλεκτρονικά την εφημερίδα μας και ειδοποιήσεις για τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

Η έντυπη μορφή της εφημερίδας μας (όταν επιτραπεί) κυκλοφορεί και διανέμεται δωρεάν μέσα στο Νοσοκομείο και ταχυδρομείται μόνο στα ταμειακώς εντάξει μέλη του Συλλόγου.

Αν επιθυμείτε να γίνετε **μέλος του Συλλόγου** μας μπορείτε να το κάνετε και ηλεκτρονικά μέσα από το Site (κάτω αριστερά) συμπληρώνοντας τη σχετική αίτηση ή δια ζώσης στα γραφεία του Συλλόγου Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00, τηλ. 2107763638.

Η ετήσια συνδρομή είναι 15 ευρώ και η εγγραφή 6 ευρώ εφάπαξ.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου
«Η Σωτηρία»

Ανακοίνωση

Λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών και για την προστασία όλων δεν μπορούν να διοργανωθούν οι εκδηλώσεις μας που μέχρι τώρα κρατούσαν σε καλή κατάσταση τα οικονομικά του Συλλόγου μας και μπορούσαμε άνετα να καλύπτουμε ανάγκες περιθαλπομένων του Νοσοκομείου μας.

Ένα από τα κυριότερα έσοδα του Συλλόγου μας και το **μοναδικό, αυτό το χρονικό διάστημα, είναι η ετήσια συνδρομή (των 15 ευρώ)** των μελών μας.

Ο Σύλλογός μας αριθμεί σήμερα 232 ενεργά μέλη. Χάρη σε σας έχουν υποστηριχτεί οικονομικά πάνω από 2.000 περιθαλπομένοι και έχουν δαπανηθεί για αυτόν τον σκοπό περισσότερα από 200.000 ευρώ από την έναρξη της δράσης μας ως σήμερα!

Σας παρακαλούμε για την έγκαιρη καταβολή της συνδρομής σας, για την εξασφάλιση της σταθερότητας της παροχής οικονομικής βοήθειας σε ασθενείς που πέρα από τα προβλήματα της υγείας τους αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα.

Παρακαλούμε επικοινωνήστε με τη γραμματέα του Συλλόγου μας Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00 για να πληροφορηθείτε για τυχόν οφειλές σας.

Σας ευχαριστούμε
Τηλ. 2107763638